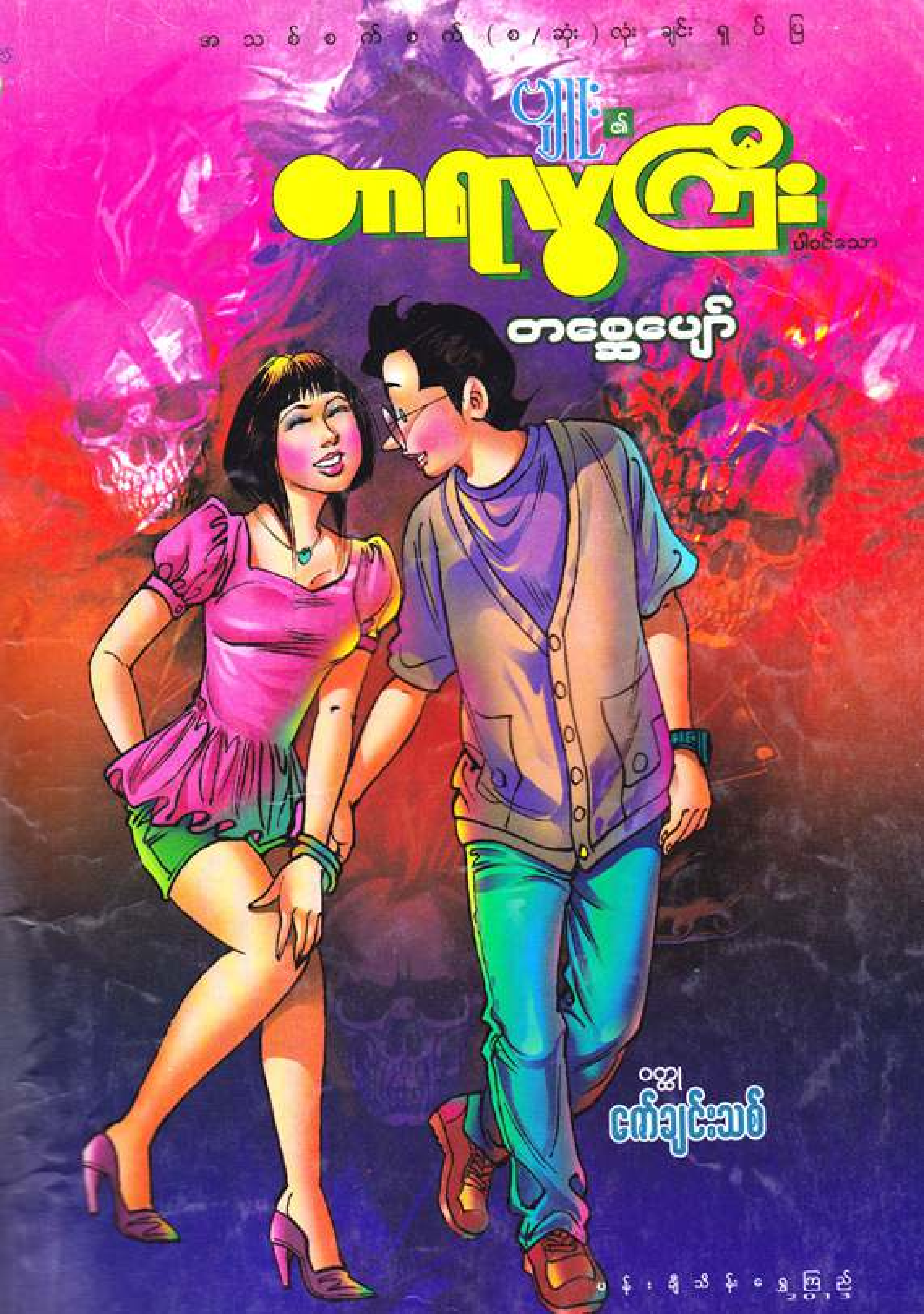
အသစ်စက်စက် (စ/ဆုံး) လုံးချင်းရုပ်ပြ
မျိုး၏
တဏှာကြီး
ပါဝင်သော
တစ္ဆေပျော်
ဝတ္ထု၊
ကော်ချင်းသစ်

တာရာပွဲကြီး

တစ္ဆေပျော်

ထုတ်ဝေသူ ❑ ဦးကျော်ဝင်း (မျိုးလစဉ်)
(မြ-၀၄၂၄၈)
အမှတ်-၅၂၀/က၊ အင်း၀(၄)လမ်း၊
၆/ရပ်ကွက်၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။

အတွင်းပုံနှိပ်သူ ❑ ဦးကျင်ရင် (မြ-၁၀၀၉၈)
(ရွှေခြင်္သေ့ပုံနှိပ်တိုက်)
အမှတ်-၁၇၉၊ ၃၁လမ်း၊ (၁၁)ရပ်ကွက်
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

အဖုံးပုံနှိပ်သူ ❑ ဦးကျင်ရင် (မြ-၁၀၀၉၈)
(ရွှေခြင်္သေ့ပုံနှိပ်တိုက်)
အမှတ်-၁၇၉၊ ၃၁လမ်း၊ (၁၁)ရပ်ကွက်
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်ခြင်း ❑ ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ။

အုပ်ရေ ❑ ၅၀၀ အုပ်

တန်ဖိုး ❑ ၁၀၀ ကျပ်

ဖြန့်ချိရေး ❑ ဖိုးလပြည့်စာပေ
အမှတ်-၂၂၃၊ ၃လွှာ၊ ၃၁-လမ်း၊
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၀၉ ၅၁၆၃၇၆၄၊ ၀၉-၅၀၈၉၈၉၄

ဘောစိကျပွကြီး..
မန္တ လေးမုန့်တီသုပ်ကိုအားပါး
တရစားရင်း...ပွကြီး...ချွေး
ဖြိုက်ဖြိုက်ကျနေသည်...
မိုးလုံးက အလိုက်တသိ
နှင့်....အအေးတစ်လုံး
မှာပေး၏....
မန္တ လေးနွေရာသီကလည်း....ယောယုဝသို့
အိတ် (စ) ကာရှင်း ထွက်ရသလို....မခံမရပ်
နိုင်အောင် ပူလောင်လျက်ရှိသည်...
ဒီလိုအချိန်မှာ..
မုန့်တီသုပ် စပ်စပ်
လေး....စားလိုက်....
ဟင်းခါးလေး
သောက်လိုက်နှင့်ဆို
တော့......မီးနေသည်
ချွေးအောင်းသလိုဒုက္ခ
ကို.....ခံစားလိုက်ရသည်...

ဟူး....မင်းတို့ရဲ့ အောင်ကျော်ချမ်းအေးကလည်း ပူလိုက်အိုက်လိုက်တာ...လူလည်း အထက်မီး အောက်မီးနဲ့.. အဖုတ်ခံရတဲ့ ဘိန်းမုန့်ဖြစ်တော့မယ်...
အဟဲ....ဒါ အကင်းပဲရှိသေးတယ်...သကြံန်ပြီးရင် ပိုပူဦးမှာ..
တော်ပြီကွာ ချက်ချင်း... ပြင်ဦးလွင်ပဲ တက်တော့မယ်...
ဘာထူးမှာလဲ ပြင်ဦးလွင်မှာလည်း အရင်လို မအေးတော့ဘူး ကွ....ကမ္ဘာကြီး ပူနွေးတာ ပဲမသိဘူး....ပြင်ဦးလွင် ပူနွေးလာတာတော့ ပဲသိတယ်...
ဟာ....ကြားရတာ နားဝမှာတင်...၁၀၂ ဖာရင်ဟိုက်ဖြစ်နေပြီ...
ဘယ်ကမလဲ... ဒီမှာ.....ဒီနေ့... ၁၀၃ ကွ...
..ဟား.. ဟား.. ဟား.. ဟား

ပွကြီး ...ချေးတွေကို တစ်သျှူးနှင့် သုတ်ရင်း စိတ်မသက်သာစွာဖြင့် ရယ်မိသည်...
ဪနို့...မင်း ပြင်ဦးလွင်ကို အလည်ပဲလား...
မဟုတ်ဘူး မိုးလုံး အဲဒီမှာ အခြေချမလို့...
မိုးလုံးက ပွကြီး အား အထင်ကြီးစွာနှင့် ကြည့်သည်....
တယ်ဟုတ်ပါလား ပြင်ဦးလွင် မြေဈေးက... ဂျပန်က တိုကျိုမြို့လယ်ခေါင် မြေဈေးနဲ့ အတူတူပဲတဲ့ နော်...
ဟဲ....ဟဲ သိပ် အထင်မကြီးနဲ့ ဆုံးသွားတဲ့အဘိုးက...အမွေ ပေးခဲ့တာကွ...မြို့ပေါ်မှာအိမ် တစ်လုံးနဲ့....ဆင်ခေါင်းရွာ ဘက်မှာ..စိုက်ခင်းဆယ်ဧက ပါရလိုက်တာ..
၄

မိုးလုံး အမူအရာ ချက်ချင်းပြောင်း သွားသည်...
အား..လား..လား..ဒါဆို မင်း ဘီလျံနာဖြစ်ပြီပေါ့.... ဘာမှ မလုပ်ဘဲ.....ပြန် ရောင်းစားတာနဲ့တင်.... ဘောစိက ဖြစ်ပြီ...
ဘာလဲဟ ဘောစိက...
မိုးလုံး အပြော ကြောင့်...မွဲကြီး လည်း....ဘဝင် မြင့် မိမတတ် ဖြစ်သွားသည်...
မင်းရော အခု....ဘာတွေ လုပ်နေလဲ...
ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ ဓေတိကထက် ပိုချမ်းသာ တဲ့....ကောင်းပေါ့ကွာ... ဘောစိက...ဘောစိက... ဟား.....ဟား....ဟား

မင်းမြင် ခဲ့တဲ့ အတိုင်းပဲလေ ဆိုင်ကယ် နဲ့ အပို ပစ္စည်းရောင်း တယ်...
အဆင်ပြေတယ် မဟုတ်လား...
ဆိုင်ကယ်... ကား....မြင်းလှည်း ပွဲစားလုပ်တယ် ဒါပဲ...
စားလောက် သောက်လောက် ထက်....နည်းနည်း တော့....ပိုပါ တယ်...
အဓိက လိုအပ်ချက် ပြည့်စုံရင်တော်ပြီ ပေါ့ကွာ...
ပွဲကြီးနှင့် မိုးလုံးက...သင်္ဘောတစ်စီးထဲ....အတူတူအလုပ်လုပ် ခဲ့ကြ သည့်....သင်္ဘောသားများ ဖြစ်သည်...
မိုးလုံးက မနု လေးသူနှင့် အကြောင်းပါပြီး....သင်္ဘောသား လောကမှ ပွဲကြီး ထက်စောစွာ....နုတ်ထွက်သွားသူဖြစ်သည်..

အမေ့အလောင်း သဂြိုလ် ပြီး ရက်လည်ဆွမ်းကျွေးသည့်အထိ....ဘာမှမထူးခြားသေး လလည် ဆွမ်းသွပ် ပြီးကာမှ... မှူကြီး အဖေက စကားစလာသည်..

သား....သိပါတယ် အဖေ....သားအဘိုး အုတ်ဂူကို သွားပြီး... ကန်တော့မှာပါ..
မင်းအဘိုးက မင်းကို မျှော်နေမှာ.....သွားကန်တော့ရုံ တင်....ဘယ်ကမလဲ...မင်းဟိုမှာ တစ်သက်လုံးတောင်နေချင် နေသွားရမှာ...
ဗျာ...
အဘိုးက.....သား အတွက်.....အိမ် နဲ့စိုက်ပျိုးရေး ခြံပါ.....အမွေပေးခဲ့တာလေ... ဒါတွေ သားပဲစောင့်ရှောက် ရတော့မှာ....
ပင်လယ်တွင် အနေကြာ၍ ငြီးငွေ့နေသော မှူကြီး...တောင်တန်း နှင့်....နှင်းငွေ့ ကြားမှာနေရ မည်...ဆိုတော့... အတော်... စိတ်လှုပ်ရှား သွားသည်..
ဒါ....သူမျှော်လင့် ထားသော ဘဝပုံစံ လည်း...ဖြစ်သည်...

ဒီတော့သား... အမြန်ဆုံး ပြင်ဦးလွင်ကို သွားလိုက်....ဟို မှာရှိတဲ့ပိုင်ဆိုင်မှုတွေ.....သေချာအောင်သွား လုပ်လိုက်ဦး
ဂရန်တွေ အထောက်အထားတွေ....အမွေလွှဲစာချုပ်တွေ....အကုန်ပေး လိုက်မယ်....
ဟုတ်ကဲ့ အဖေ....တစ်ပတ် အတွင်း...သွားလိုက် မယ်လေ...
အင်း...ကောင်းပါတယ် ဪ....တစ်လက်စတည်း... သားကို.....အရေးကြီးစကား ပြောရဦးမယ်...
အဖေပုံစံက မဝံ့မရဲလိုလို အားတုံ့အားနာ လိုလိုနှင့် မို့... မှကြီး ...အသေအချာ နားစွင့် မိသည်...
ဒီလို....သားရေ... သားအမေဆုံးတာ... ခြောက်လပြည့်ရင်တော့ အဖေနောက်အိမ်ထောင် ပြုမလားလို့...
၉

မျှော်လင့်မထားသော
စကား ကြားလိုက်ရ
သဖြင့်....မျှကြီး ပါးစပ်
အဟောင်းသားဖြစ်
သွားသည်...
ဗျာ...
သားလည်း
ယောကျ်ားပဲကွာ....နားလည်
ပေးလိုက်ပါ....သားအမေ
အိပ်ရာထဲလဲနေတာ....
(၂)နှစ်တောင်မဟုတ်
လား..
အဖေက ပစ္စည်းသစ် မိတ်ဆက်ပွဲ
မှ....တာဝန်ခံမန်နေဂျာတစ်ယောက်
လေသံမျိုးနှင့်ပြောနေ၏..
အဖေရယ်
ချက်ချင်းကြီးဆို
တော့..
ဒါကြောင့်..
ခြောက်လစောင့်မယ်လို့..
ပြောတာပေါ့....ပြောရမယ်
ဆိုရင် အဖေတို့တွဲနေတာ
တစ်နှစ်ကျော်သွားပြီ
သား...

ဪ...တော့....သူက..
အဖေ့ စောင့်ရှောက်မှုကို
အရေးတကြီး လိုအပ်နေတာ
ကလည်း....တစ်ကြောင်း
ပေါ့....
အကြောင်းပြချက် အမျိုးမျိုးပေးနေသည့်...အဖေ့ကို
ကြည့်ပြီး....တားလို့ရတော့မည်မဟုတ်မှန်း မှန်းပြီး
သဘောပေါက်သွားသည်..
အင်း...အမေလည်း
မရှိတော့ဘူးဆိုတော့
တားနေလည်း....သား
အဖတွေ....စိတ်ဝမ်းကွဲ
ရုံပဲ....ရှိမှာ...
ပါလည်း အဖေ့ကို...
နွေးနွေးထွေးထွေး...ပြုစု
ပေးနိုင်မှာမှ မဟုတ်တာ....
မကန့်ကွက်တော့ပါ
ဘူးလေ
အဲဒါ....သား
သဘောထား
ဘယ်လိုရှိလဲ
ဟူး...သား
မထောက်ခံချင်
သလို....ကန့်ကွက်
ဖို့လည်း စိတ်ကူး
မရှိပါဘူး
အဖေ..

အဖေ့ မျက်နှာက ရွေးကောက်ပွဲနိုင်သည့်......အမတ်လောင်း... တစ်ယောက်လို ကြည်သာရွှင်ပျအားရသွားဟန် ရှိသည်...
ကစားစရာ BEN-10 လက်ပတ်နာရီတစ်လုံး...ရလိုက်သောသုံးနှစ်သားယောကျာ်းလေး တစ်ယောက်လို အထူးပင်မြူးရွှင်သွား၏..
ကျေး....ကျေးဇူး တင်လိုက်တာ သားရယ်...
သားသုံးချင်တာ သုံးရတာပေါ့..
ဒါဆို...သား.... ပြင်ဦးလွင်သွားတဲ့အခါ... သားရဲ့ဘဏ်စာအုပ်ယူသွားနော်....သား လှမ်းပို့ပေးထားတဲ့ ပိုက်ဆံတွေ...တစ်ပြားမှမလျော့ဘူး...သိလား...ဒို့အပြင်...သိန်းနှစ်ဆယ် အပိုထည့်ပေးထားသေးတယ်...
တစ်ခါတည်း အမွေခွဲပေးသလိုမျိုး စကားဆိုလာသောအဖေ့ကို မအံ့ဩမိသလို.....စိတ်လည်း မနာချင်တော့....

ထိုနေ့ညက....ပွဲကြီး
စားသောက်ဆိုင်
တစ်ဆိုင်သွားကာ
ဂျော်နီနှင့်အတူလမ်း
လျှောက်လိုက်သည်...
ဂျော်နီ လို လမ်းလျှောက်တုတ်ကောက်တော့...ပွဲကြီး ထံမှာပါ
မလာ...ဂျော်နီ ကိုဆော်ဒါနှင့်ပေးစားပြီး....ရေခဲရိုက်ထားလိုက်
သည်..
သားအဖအဖြစ်မှ...အပြန်အလှန်စွန့်လွှတ်ကြောင်း.....သတင်းစာတွင်....ကြော်ငြာထည့်စရာ
မလိုသည့်...ပြည် ဖုံးကားချ....အခမ်းအနားအတွက်...ဂုဏ်ပြုအရက်တစ်ပုလင်းကိုကုန်အောင်
ဖျင်းသည်....
SEA MEN တစ်ယောက်
အတွက်.....အယ်(လ)ကိုဟော
ဝမ်းလီတာဆိုတာ.....အယား
ပြေ.....အဘွားပေးသလောက်
သာ....ရှိသည်လေ...

ခေတ်ပေါ် စက်သုံးဆီ
အရောင်းဆိုင်တစ်ဆိုင်၏
ပိုင်ရှင်ဖေဖေက...အမွေ
ခွဲပေးပြီး....မြိုင်ရင်ကို
နှင် ခဲ့ပြီပဲ..
အစကတော့ အဖေနှင့်တစ်ပတ်လောက်..
နေပြီးမှ....ပြင်ဦးလွင်တက်မည်ဟု..ရည်ရွယ်ထား
သော်လည်း...သားအဖချင်းဆုံတိုင်း...
မျက်နှာပူနေရမည့် အတူတူမနက် ဖြန်ဘဲ
ခရီးထွက်တော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်တော့၏...
ရန်ကုန်နောက်ဆုံးညအကြောင်း
ပြန်တွေးပြီး...သက် ပြင်းချလိုက်သည်...
ဒါဆို...
ပြင်ဦးလွင်ကို
ဘယ်နေ့တက်
မလဲ...

ဖြစ်နိုင်ရင် ခုပဲတက်ချင်တာ...
ဟာကွာ... မင်းကလည်း ငါ့မှာအလုပ်နဲ့ အကိုင်နဲ့သားနဲ့ မယားနဲ့ကွ...
မင်းလို ချက်ချင်း...ဖုတ်ဖက်....ခါ....ထ လိုက်လို့မရဘူး..
အဲဒီတော့..
အိမ်လိုက်ခဲ့ နောက်အကျဆုံး သန်ဘက်ခါ မနက်.... ငါကိုယ်တိုင်လိုက် ပို့ပေးမယ်...
ပွကြီး လည်းမိုးလုံး၏ လူမှုစီးပွား အခြေအနေကို အကဲခတ်လိုသေး၍ သူ့စကားကို ခေါင်းညိတ်ထောက်ခံ လိုက်တော့သည်...

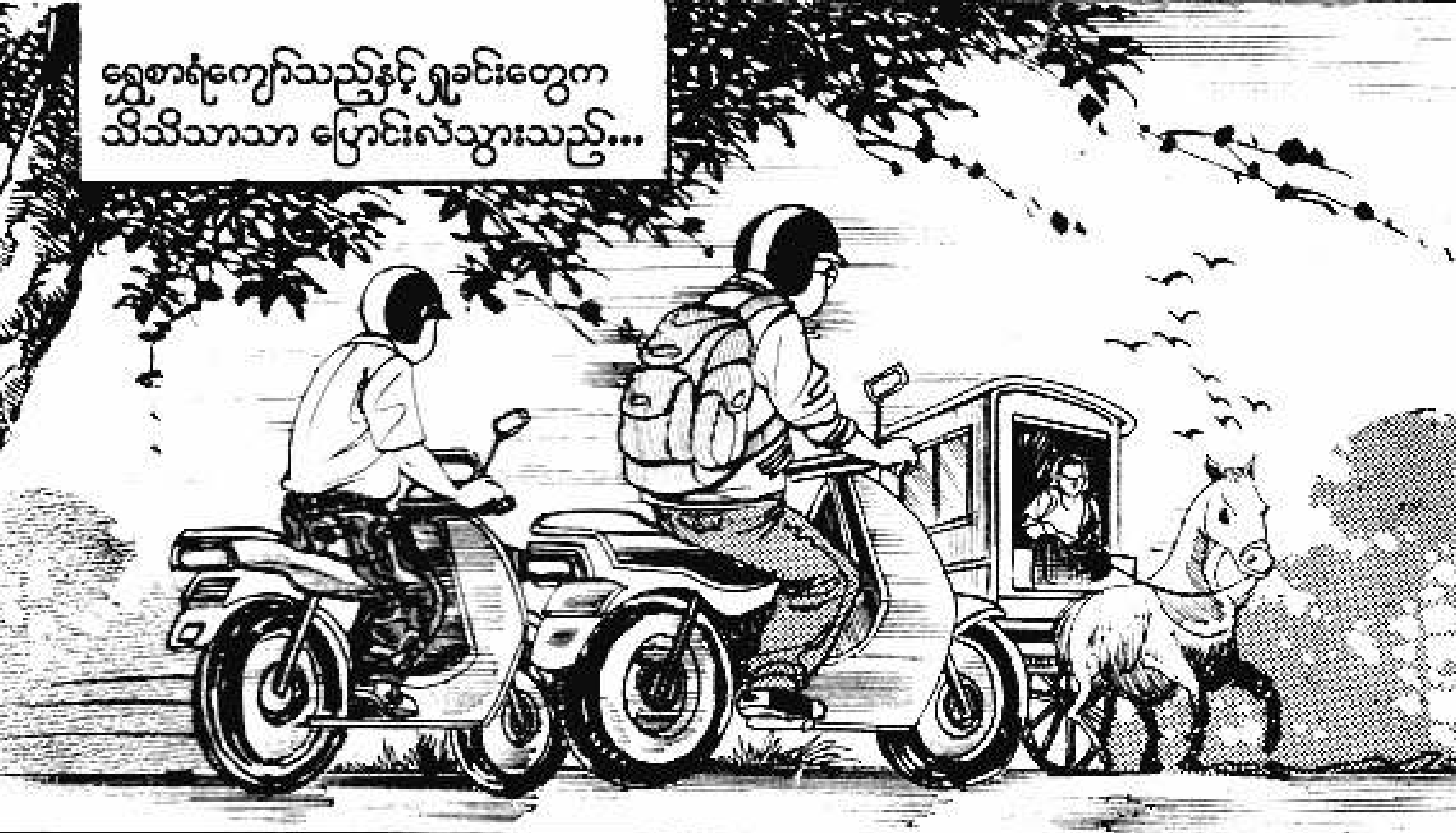

ခြောက်သွေ့ ပူပြင်းသော နယ်နိမိတ် ကုန်ဆုံးသွားပြီး စိမ်းလန်းသောမြင်ကွင်းနှင့်...
အဝေးဆီမှ...ညို့ညို့မှိုင်းမှိုင်း...တောင်တန်းကြီးများကို မြင်လာရပြီး...ဒီခရီးကိုမိုးလုံး
အိမ်တွင်...နှစ်ညအိပ်....ရပ်နားပြီး ဒီနေ့မနက်စောစော...ထွက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏...

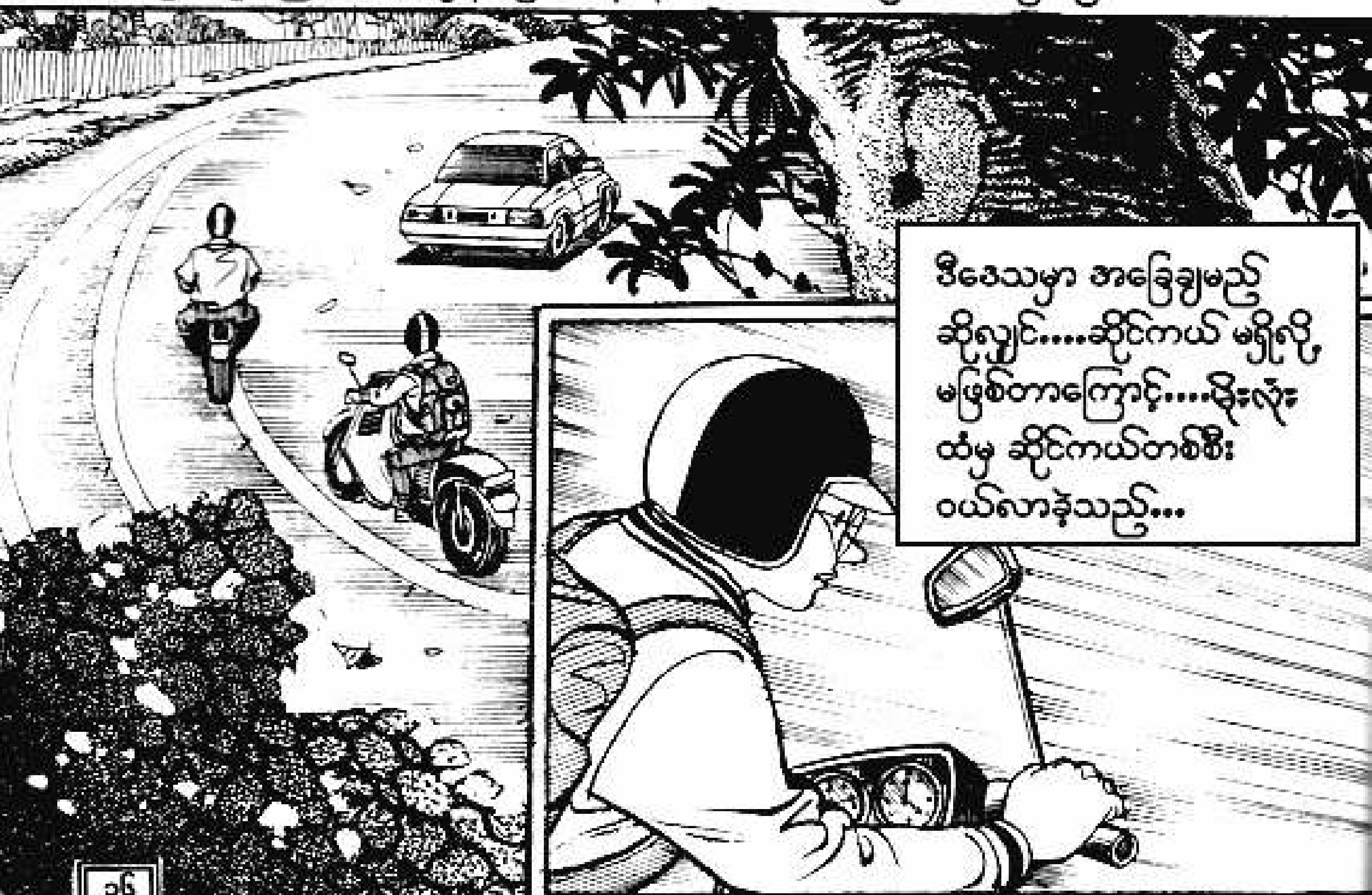

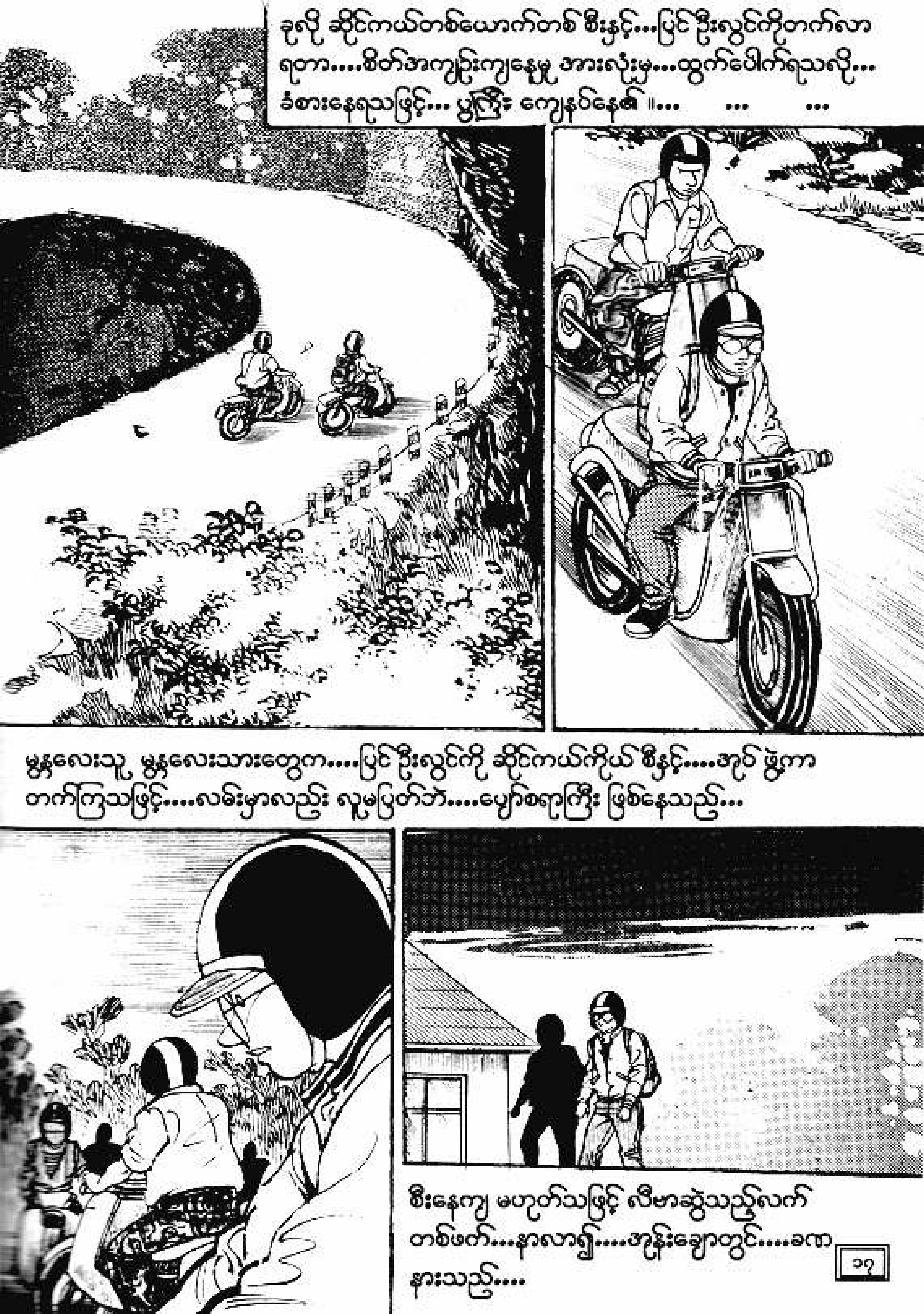
ခုလို ဆိုင်ကယ်တစ်ယောက်တစ်စီးနှင့်...ပြင်ဦးလွင်ကိုတက်လာရတာ....စိတ်အကျဉ်းကျနေမှု အားလုံးမှ...ထွက်ပေါက်ရသလို...ခံစားနေရသဖြင့်... ပွကြီး ကျေနပ်နေ၏ ။... ... ...
မန္တလေးသူ မန္တလေးသားတွေက....ပြင်ဦးလွင်ကို ဆိုင်ကယ်ကိုယ်စီနှင့်....အုပ်ဖွဲ့ကာ တက်ကြသဖြင့်....လမ်းမှာလည်း လူမပြတ်ဘဲ....ပျော်စရာကြီး ဖြစ်နေသည်...
စီးနေကျ မဟုတ်သဖြင့် လီဗာဆွဲသည့်လက် တစ်ဖက်...နာလာ၍....အုန်းချောတွင်....ခဏ နားသည်....

ဆိုင်သန့်သန့်ရွေး ဆိုင်ပြီး.......ဘယ်မှာ သောက်သောက်... လက်ရာမပြောင်း သည့်.....ကော်ဖီမစ် ကိုသာ....မှာသောက် လိုက်သည်....
ဒီကနေ ရှေ့ကို အတက်ကြမ်းကြမ်း တွေပဲနော်...
အေးပါ...
ရှေ့က ယာဉ်ရပ်နား စခန်းရောက်ရင်.....အင်ဂျင် ပူတာ သက်သာအောင် ရေတိုင်ကီရေဖြည့် ဖို့...ကား တွေ....အားလုံး....နားကြတယ်... ဆိုင်ကယ်လည်းနားရမယ်...
ဒေသထွက် ဝိုင်မျိုးစုံလည်းရှိ တော့..လူပါဆီဖြည့် လို့ရတယ်ကွ...
အဟဲ... ကောင်းတာပေါ့..
မြင်ကွင်းသစ်ကို ခံစားရင်း အတွေးတွေ ဟိုဟိုဒီဒီ.... ရောက်သွားသည်...

မင်းအိမ်မှာတည်းရင်း မင်းရဲ့မိသားစုဘဝကို မြင်ရတာ အားကျတယ်ကွာ...
ဒါမျိုးကွာ... ပင်စိမ်းသီးပိုးထိုး သီချင်းထဲကလို...ခနွမယုမလား ပအိုဝ်မ...ရှမ်းမ...တရုတ်မ ယုမလား...မင်းအနေအထားနဲ့...ကြိုက်တာ ခေါင်းခေါက် ရွေးလို့ရတယ်...
ဟား...ဟား... ဟား...ပြင်ဦးလွင်မှာ...လှိုင်ရှိသည့် ပေါ့...
အေးလေ... ဒါမှ သဘောမကျသေးရင်လည်း...ဂေါ်ရခါးမနဲ့ မန္တလေးမ...ဗဲ... မန္တလေးသူလည်း ရွေးလို့ရတယ်..
ဟုတ်ပြီ... မန္တလေးရတနာပုံ သတင်းစာမှာ...ရှိန်းသောင်း...အလိုရှိသည် ဆိုတဲ့...ကြော်ငြာ ထည့်လိုက်မယ်..
ဟား... ဟား... ဟား... ဟား